Р Е Ш Е Н И Е
№ 4755

гр. София, 17.08.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 23 състав,** в публично заседание на 14.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **7397** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по искова молба /ИМ/, с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ от С. Л. Л. срещу Столична община град за заплащане на сумите в размер на 800 лева, представляващи обезщетение за претърпени имуществени вреди-равностойността на разрушена ограда /подпорна бетонова стена/ към датата на събарянето й-01.06.2011 г. и в размер на 2000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди-преживян стрес и чувство на загуба и безпомощност в периода от 01.06.2011 г., когато е съборена оградата до 06.10.2011 г., настъпили от изпълнението на незаконосъобразен административен акт, обективиран в писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, в качеството му на орган по изпълнението, заедно със законната лихва върху претендираните суми за обезщетение от датата на подаване на ИМ-20.06.2011 г. до окончателното им изплащане.

Ищецът твърди, че в писмо АБ-94-00-639/11/31.05.2011 г., по повод постъпило уведомление от Я. Б. С., И. М. М. и Н. Г. З. за неизпълнение от страна на ищеца на Заповед №РД-09-047/08.03.2007 г. на кмета на район „Л.”-СО, кметът на район „Л.”-СО заявил, че не възразява да се премахне съществуващата ограда от собствениците на имота, в който е построена-лицата, посочени по-горе. Вследствие на унищожаемия административен акт, обективиран в писмо АБ-94-00-639/11/31.05.2011 г., оградата, с размери 7 м.-дължина, 60 см-височина и 20 см.-широчина, била

разрушена. Твърди още, че изживял стрес; чувство на загуба от събарянето на нещо построено в собствения му имот от друго лице, без да е уведомен и без да има възможността да се противопостави с правни средства; страдания, предизвикани от чувството му на безпомощност в конкретната ситуация и от това, че бил принуден да търпи „оголването" на границата със съседния имот за неопределен период от време и действията по преместване на границата от съседите му, и налагането на ново фактическо положение, преди компетентен съдебен орган да се е произнесъл по съществуващия спор за граница.
С определение от 08.08.2011 г., постановено по адм.дело №5132 /2011 г. по описа на Административен съд София град, АССГ, II о., 27-ми състав е разделил производството по делото, като е оставил за разглеждане жалбата на С. Л. срещу действия на кмета на район „Л."-СО, в качеството му на орган по изпълнението, а по ИМ за заплащане на обезщетение за настъпили от тях имуществени и неимуществеи ни вреди е образувано производството по настоящото дело.
С неподлежащо на обжалване Решение №4294/06.10.2011 г., постановено по адм.дело №5132/2011 г. АССГ, II о., 27-ми състав е отменил писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л."-СО, в качеството му на орган по изпълнението.
В о.с.з. пред АС София град ищецът се явява лично и с адв.С., която поддържа предявените искове и моли за уважаването им в предявения с ИМ размер, както и за присъждането на направените по производството разноски.
Ответникът-СО не депозира писмен отговор по исковата молба.
В о.с.з. пред АС-София град се представлява от юрисконсулт М., която оспорва основателността на предявените искове, с доводи за липса на причинно-следствена връзка между действията на кмета на район „Л."-СО и настъпилите имуществени и неимуществени вреди за ищеца, тъй като конкретните фактически действия по разрушаване на оградата били извършени от Я. Б. С., И. М. М., Н. Г. З. и С. М. С.-съседи по имот.
Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на предявените искове, като доказани по основание и размер.
Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:
С нотариален акт № 68, том II, рег. № 6045, дело 191 от 2001г, ищецът С. Л. Л. се легитимира, като собственик на S ид.ч. от парцел I-334 с площ от 226 кв.м., в [населено място],[жк], [улица], кв.62б по плана на м. „Л." III част, при съседи: [улица], парцел II-333, парцел IV-331, парцел XXI-336, парцел XXIII-35, заедно с построената в него жилищна сграда.
Със Заповед № РД-09-047/08.03.2007г. на кмета на район „Л.-СО, на основание чл. 179, ал.2 ЗУТ, ищецът е задължен, чрез възлагане на оторизирана геодезична фирма да извърши проверка и отлагане върху терена на вярната регулационна линия между двата имота, а именно УПИ II-333 и УПИ I -334, кв. 62 Б, м. „Л.", III част; В случай, че отложената регулационна линия не съвпада с изградената от него ограда, то тя да бъде разрушена; Да представи в район „Л." проект за трасиране и изграждане на ограда между двата имота, за издаване на разрешение за строеж, строителните работи да се изпълнят съгласно законовите разпоредби. Ищецът не твърди, а и по делото няма данни същият да е обжалвал заповедта. Напротив, ищецът е подал е подал

уведомление до кмета на район „Л.”, че е в контакт с оторизирана геодезична фирма, която да измери и отложи регулационната линия между имотите, цитирани в заповедта.
С писмо АБ 32/68/06.03.2008г. на кмета на СО район „Л.” на С. Л. е даден 3 месечен срок да изпълни влязлата в сила Заповед № РД-09-047/08.03.2007г., като разруши оградата между УПИ II-333 и УПИ I- 334, кв. 62 Б, м. „Л.” III част, която попада в съседния му имот. Отправено е предупреждение, че в случай, че заповедта не се изпълни, общината ще наеме строителна фирма, която да събори оградата. Писмото е връчено на С. Л. на 13.03.2008 г.
Видно от констативен протокол КП-380 от 22.12.2008г. при извършена проверка от служители на СО - район „Л.” на строеж „Ограда- стоманобетонов цокъл и мрежа”, изградена частично в УПИ II-333, кв. 62 б, м. „Л.”, III част, [улица], е констатирано, че част от оградата е изградена в посочения имот от С. Л., без съгласието на собствениците. УПИ II-333 е собственост на Н. Г. З., С. М. С., Я. Б. С. и И. М. М..
С писмо № АБ-9400-1141/11/09.12.2009г. кмета на район „Л.” уведомява С. Л., че Заповед № РД-09-047/08.03.2007г. е влязла в законна сила. От друга страна е посочено, че, при наличието на спор за материално право, до произнасяне на съда с влязло в сила решение, административната преписка се спира. В зависимост от съдебното решение е и изпълнението или не на въпросната заповед /л.34/.
С акта, въведен като основание на предявените искове-писмо АБ-94-00-639/11/31.05.2011г., кметът на район „Л.” заявява, че не възразява да се премахне незаконната ограда от собствениците на имота, в който е построена. Писмото е издадено по повод уведомление от Я. С., И. М., С. С. и Н. З., съсобственици на УПИ II-333, кв. 62 Б, м. „Л.” III част. С него е поискано да им бъде възложено разрушаването на оградата. Изложените от органа мотиви в писмото /л.27/ са, че Заповед № РД-09-047/08.03.2007г.на кмета на район „Л.”-СО, като необжалвана, е влязла в сила. Прието е, че вярната регулационна линия между имотите е отложена съгласно Констативен протокол № КП-336/31.08.2007г. /л.56/, а на 06.03.2008г. е изпратено напомнително писмо до С. Л., в което е даден тримесечен срок да се разруши незаконната част от оградата /л.53/. Писмото е подписано със запетая от заместник кмета на район „Л.”, съгласно Заповед № РД-15-2939/02.06.2011г. на кмета на СО.
Във връзка с изложеното, ищецът не оспорва, че въз основа на замерването, отразено в Констативен протокол № КП-336/31.08.2007г., е установено че процесната ограда навлиза с 0,58 м в съседния УПИ II-333, като по действащите към момента на изграждането на оградата кадастрален и регулационен план, имотната граница и регулационната линия съвпадат /л.38, л.44, л.47/. Защитната позиция на ищеца по повод установеното с Констативен протокол № КП-336/31.08.2007г. е свързана с доводи за съществуването на грешка в кадастралната основа, за установяването на която е предявил иск пред СРС. С Решение от 10.06.2011г. на СРС, 32 състав по гр.д.19351/2009г. /лц28-л.29/ са отхвърлени като неоснователни предявените от С. Л. Л. и М. Т. Л. /Д./ срещу Н. Г. З., С. М. С., Я. Б. С. и И. М. М. искове с правно основание чл. 53, ал.2 ЗКИР за установяване наличие на грешка в кадастралната основа на рег. план на [населено място], одобрен със Заповед № Рд-50-636/25.07.1995г., изразяваща се в това, че в плана не е отразена вярната имотна граница между недвижимите имоти, съставляващи УПИ I -334 и УПИ II-333, кв. 62 б, м. „Л. – III част”, чрез погрешно включен терен с форма на трапец с размери –

широчина от запад около 0,65 м, дължина около 19, 30 м, широчина от изток около 0,12 кв.м., с площ от 7, 40 кв.м. към УПИ II-333 /л.28-л.29/. По делото не се твърди и няма данни решението да е влязло в сила.

С Решение №4294/06.10.2011 г., постановено по адм.дело №5132/2011 г. /л.19-л.21/ АССГ, II о., 27-ми състав е отменил писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, в качеството му на орган по изпълнението. Съдът е приел, че писмото, като съдържа волеизявление на органа по изпълнението, с което реално се възлага изпълнението на взискателя в изпълнителното производство, представлява за акт на органа по изпълнението. Приел е още, че влезлият в сила административен акт- Заповед № РД-09-047/08.03.2007г. на кмета на район „Л.”, издадена на основание чл. 179, ал.2 ЗУТ /отм./ представлява изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т.1 АПК, като след отмяната на чл. 179, ал.2 ЗУТ, разпоредбата е пресъздадена в чл. 195, ал.5 ЗУТ със същото съдържание. Приел е, че първото действие по започналото изпълнително производство е обективирано в писмо АБ 32/68/06.03.2008г. на кмета на СО район „Л.”, с което на С. Л. е даден 3 месечен срок за изпълнение на заповедта. За да отмени писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, в качеството му на орган по изпълнението, като издадено в противоречие с материалния закон, съдът е приел, че не са спазени разпоредбите на Наредбата за принудителното изпълнение на заповеди за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях от органите на Столична община, приета с решение № 575 по Протокол № 22 от 09.10.2008г. на СОС и чл. 196, ал.5-7 ЗУТ, които в отклонение на общите правила на АПК не предвиждали възможност органът по изпълнението да упълномощи взискателя да извърши премахването на строежа.

От събраните след възобновяване на исковото производство /след приключване на адм. дело №513282011 г. с окончателен съдебен акт-Решение №4294/06.10.2011 г./ гласни и писмени доказателства и приетото по делото заключение на вещо лице /ВЛ/ по извършената С., съдът приема за установено, че: Събарянето на процесната ограда е било осъществено на 01.06.2011 г. от съседите по имот-собствениците на УПИ II-333.; При разрушаването на оградата, ищецът е поискал съдействие от органите на МВР, на които след отзоваването им, лицата събарящи оградата са представили писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО; Ищецът предварително не е бил уведомен нито от районната администрация, нито от съседите по имот, на които с писмото, въведено като основание на предявените искове, е било възложено изпълнението на Заповед № РД-09-047/08.03.2007г.на кмета на район „Л.”-СО, в частта й относно дължимото събаряне на оградата; Събарянето на оградата и начинът, по който това се е случило са причинили на ищеца емоционален стрес, изразяващи се в чувство на гняв и мъка, тревожност и намалена работоспособност, продължили от 01.06.2011 г. до 06.10.2011 г. ; Стойността на процесната ограда е 1 044 лева, като в тази стойност се включват и железните тръбни колове и металната мрежа, които са останали след събарянето, съответно-894 лева, без стойността на останалите след събарянето колове и мрежа, за които при огледа на място вещото лице е констатирало, че са поставени като временна ограда.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

В тежест на ищеца /чл154, ал.1 от ГПК, вр.чл.144 от АПК/ е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявените от него искове, а на съда- да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто

юридически факт е останал недоказан.
Фактическият състав /ФС/ на предявения иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, в конкретния случай, в кумулативна даденост включва:
1. Отменен, като незаконосъобразен акт-писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, в качеството му на орган по изпълнението срещу граждани и организации- орган, издал акта, който се изпълнява- Заповед № РД-09-047/08.03.2007г. /чл.271, ал.1, т.1 АПК/; 2. Вреди: а/ имуществени-800 лева, представляващи равностойността на разрушената ограда към момента на стъпване на вредата-01.06.2011 г.; б/ неимуществени-преживян стрес и чувство на загуба и безпомощност в периода от 01.06.2011 г.-06.10.2011 г.; 3.причинна връзка- вредите да са пряка и непосредствена последица от акта на органа по изпълнението- писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г.
Липсата на който и да е от елементите на ФС обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди изцяло.
В случая, с оглед приетото за установено от фактическа страна, са налице и трите елемента от ФС на предявените искове. Искът за имуществени вреди е доказан по размер изцяло, а размера на иска за неимуществени вреди при съобразяване с разпоредбата на чл.52 ЗЗД и критериите за справедливост и относимите за отговорността фактически данни: тежестта на порока, от който е бил засегнат акта, въведен като основание на предявените искове- писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г., обуславящ отмяната, а не нищожността му; преживеният стрес, неговите интензитет, дълбочина и времетраене-4 месеца, и значимостта на засегнатия обект на собственост, който го е предизвикал-разрушаване на ограда, според съда, в този състав, обуславят определянето му в размер на 500 лева.
Съдът обаче намира, че доказания размер на претендираното обезщетение за имуществени-800 лева и неимуществени вреди-500 лева следва да бъде намален на основание чл.5, ал.2 ЗОДОВ, като се отчете приносът на ищеца за настъпването на вредите, по следните съображения:
По делото е установено по несъмнен начин, че е налице влязъл в сила административен акт- Заповед № РД-09-047/08.03.2007г. на кмета на район „Л.”, който е изпълнително основание по чл.268, т.1 АПК; С писмо АБ 32/68/06.03.2008г. на кмета на СО район „Л.” на С. Л. е даден 3 месечен срок да изпълни влязлата в сила Заповед № РД-09-047/08.03.2007г., като разруши оградата между УПИ II-333 и УПИ I-334, кв. 62 Б, м. „Л.” III част, която попада в съседния имот. Отправено е предупреждение, че в случай, че заповедта не се изпълни, общината ще наеме строителна фирма, която да събори оградата. Писмото е връчено на С. Л. още на 13.03.2008г.
Съдът счита за необходимо да посочи, че наличието на висящо съдебно производство за установяване наличие на грешка в кадастралната основа на рег. план на [населено място], одобрен със Заповед № РД-50-636/25.07.1995г., изразяваща се в това, че в плана не е отразена вярната имотна граница между недвижимите имоти, съставляващи УПИ I -334 и УПИ II-333, кв. 62 б, м. „Л. – III част” не е основание за спиране на принудителното изпълнение на Заповед № Рд-50-636/25.07.1995г.-арг. чл.142, ал.1 АПК и чл.280 АПК. Поради това, именно липсата на дължимото доброволно изпълнение от страна на ищеца на Заповед № РД-09-047/08.03.2007г., с която е наложено разрушаване на оградата между УПИ II-333 и УПИ I- 334, кв. 62 Б, м. „Л.” III част, в частта която попада в съседния УПИ II-333, при това в продължение

на години, е поставило началото на казуалния процес, довел до издаването на писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г. на органа по изпълнението.
Разпоредбите на чл.5, ал.1 и ал.2 ЗОДОВ задължават съда да съобрази доколко поведението на пострадалия е в причинно следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат от незаконното действие на административния орган и доколко го освобождава от отговорност. Ако единствен каузален фактор е поведението на пострадалия, административния орган не отговоря. Ако само е допринесъл- обезщетението се намалява с оглед особеностите на всеки конкретен случай /т.3 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК/. В случая е налице пряка и непосредствена причинна връзка между поведението на ищеца и настъпилата вреда. Ищецът умишлено не е изпълнявал в продължение на няколко години влезлия в сила и подлежащ на изпълнение административен акт- Заповед № РД-09-047/08.03.2007 г. на кмета на район „Л.”-СО, което е довело до издаването, по искане на засегнатите лица-собствениците на съседния УПИ, на писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г. Обстоятелството обаче, че собствениците на съседния УПИ не биха пристъпили към разрушаване на процесната ограда, ако изпълнението не им беше незаконосъобразно възложено с писмо АБ-9400-63981/ от 31.05.2011 г., обуславят извод, че поведението на ищеца не е единствен каузален фактор за настъпването претърпените от него вреди. В съответствие с изложеното и като съобрази конкретиката на фактите по случая, съдът намира, че обезщетението за доказания размер на вредите, на основание чл.5, ал.2 ЗОДОВ, следва да се намали до една втора-400 лева за претърпяната имуществена вреда и 250 лева-за неимуществените вреди.
По отношение на акцесорното искане за присъждане на лихва, съдът намери следното:
Лихвата по своята същност е обезщетение за вредата, произтичаща от забавеното изпълнение на задължение, имащо за предмет определена сума пари, затова тя може да се присъжда само, когато има особено искане за това. В конкретния случай, искането е за присъждане на лихва е от датата на подаване на исковата молба-20.06.2011 г. и е частично основателно:
Върху определената сума като обезщетение за непозволено увреждане се дължи законната лихва/чл.86, ал.1 от ЗЗД/ от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. Това е момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт/ Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4/, като длъжникът се смята в забава и без покана/чл.84, ал.1 от ЗЗД/. Затова законната лихва, в случая следва да се присъди от 06.10.2011 г., когато с неподлежащото на обжалване Решение №4294/06.10.2011 г. по адм.дело №5132/2011 г на АССГ е отменено писмо АБ-94-00-639/11/ от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, в качеството му на орган по изпълнението.
При този изход на спора и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, и в съответствие приложения списък на разноските и доказателствата към него, ответникът следва да заплати на ищеца изцяло разноските за производството, изразяващи се конкретния случай в заплатеното възнаграждение за ВЛ и банкова комисионна-184 лева, както и съразмерно на уважената част от двата

иска /общо 650лева от общо предявени 2800 лева/ заплатеното в размер на 720 лева възнаграждение за защита, осъществена от адвокат-167, 15 лева, в случая или общо 315.15 лева, разноски.

Мотивиран така Административен съд София град, II- о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на С. Л. Л., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди-една втора от равностойността към 01.06.2011 г. на разрушена ограда, настъпили от незаконосъобразен акт на органа по изпълнението-писмо АБ-94-00-639/11 от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”-СО, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.10.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото, **като ОТХВЪРЛЯ ИСКА** в останалата част до пълния му предявен размер от 800 лева, заедно с искането за законна лихва от 20.06.2011 г. до 05.10.2011г., **като неоснователен**

ОСЪЖДА, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на С. Л. Л., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди в периода от 01.06.2011 г. до 06.10.2011 г., настъпили от незаконосъобразен акт на органа по изпълнението-писмо АБ-94-00-639/11 от 31.05.2011 г. на кмета на район „Л.”, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 06.10.2011 г. до окончателното изплащане на дължимото, **като ОТХВЪРЛЯ ИСКА** в останалата част до пълния му предявен размер от 2000 лева, заедно с искането за законна лихва от 20.06.2011 г. до 05.10.2011г., **като неоснователен.**

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на С. Л. Л., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 315, 15 лева /три и петнадесет лева и петнадесет стотинки/, разноски по производството и съразмерно на уважените искове-заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: